

[Statsministeren.]

Forslag, er arbejderfjendtlig, maa jeg alene af denne Grund fraraade Vedtagelsen af denne Udtalelse.

Aksel Larsen: Hvis det er Anstødsstenen, og hvis Statsministeren vil afgive Forsikring om, at hans Parti vil stemme for Dagsordenen, hvis denne Sætning slettes, saa skal vi være villige til at gøre det.

Forespørgeren (Christmas Møller): Der er nu stillet en Dagsorden af de ærede kommunistiske Medlemmer, og det er derom, Forhandlingerne nu drejer sig. Man kan ikke motivere sin Stilling til denne Dagsorden, uden at man, som vi jo ogsaa plejer, kommer ind paa hele den Debat, der er gaaet forud. Jeg vil sige til det ærede Medlem, som stillede denne Dagsorden, at den tilfredsstillende ikke os, og at han ikke kan vinde Tilslutning fra vor Side, saa meget mere, som det ærede Medlem gennem hele sin Tale og navnlig ved den Bemærkning, han rettede til mig, at vi Konservative havde klareret Krisen ved at stille Spørgsmaal, jo viste, at det ærede Medlem aabenbart slet ikke har fulgt med i, hvad der er sket i dette Ting i den Tid, det ærede Medlem har haft Sæde her. Det ærede Medlem har jo aabenbart i den Grad forset sig paa sine egne Forslag og Ændringsforslag, at han er ganske uvidende om, hvilke Forslag og hvilke Ændringsforslag der er stillet fra vor Side, og hvilken Politik vi har ført.

I øvrigt skal jeg om de Bemærkninger, der er fremsat fra de ærede Ordføreres Side, sige, at vi med stor Interesse har hørt paa de Bemærkninger, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag. Navnlig hørte jeg med stor Interesse paa den Redegørelse, som det ærede Medlem Hr. Krag fremsatte om Socialreformen; jeg forstod, at det ærede Medlems og hans Partis Stilling var den, at der i sidste Rigsdagssamling for ham og hans Parti kunde være overmaade meget, som talte imod at gennemføre en saadan Reform i en vanskelig økonomisk Tid, og at man kun var gaaet med til den, fordi man havde faaet bestemte Løfter, eller fordi det var en Forudsætning for denne Medvirken, at dermed havde man et Fundament at bygge paa ogsaa i vanskelige Tider, saaledes at vi ikke atter og atter skulde komme til at staa over for nye Lovforslag paa dette Omraade.

Jeg forstaar udmærket godt, at saadanne Betragtninger kan have besjælet det ærede Medlem. Jeg forstaar ogsaa godt, at han

maa være harmfyldt over, at Stillingen nu er den, at disse Forudsætninger ikke er opfyldt.

Til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen skal jeg sige, at det ærede Medlem kan ikke være blind for, at Landbokommissionen i selve sin Indstilling gør en skarp Adskillelse. Thi der er en Række positive Forslag — Kornordningens Gennemførelse vilde bl. a. betyde 3—4 Mill. Kr. i Kornkassen om Maaneden til andre Ordninger — og saa en almindelig holdt Bemærkning om, at en vis Rentepolitik skulde gennemføres. Maa jeg have Lov til at sige, at saadan fuld Enighed om, hvad det er for en Rentepolitik, man har lavet, er der ikke mellem de tre Partier, der startede den i Januar Maaned, og jeg er fuldkommen uenig med det ærede Medlem i, at det skulde være fra vor Side, at der var lagt Gift for disse Forslag.

Jeg maa maaske have Lov til at citere et Stykke af en Kronik fra Regeringens Organ, „Social-Demokraten“, hvor Landbokommissionens Sekretær, den højtærede Statsministers Sekretær, cand. polit. Knud Korst skriver følgende:

„I Importreguleringen mangler f. Eks. et saa vigtigt Led som en Kornordning; med den nedskaarne Eksport af Husdyrprodukter burde Danmark kunne indrette sig paa Selvforsyning med Korn, hvoraf der nu importeres for 125 Mill. Kr. aarlig, Penge, som kunde anvendes til Import af Ting, som meget daarligt kan fremstilles her i Landet. Men store Kredse af Kornforbrugere ønsker aabenbart stadig fri Import af billigt Dumpingkorn, uanset at dansk Agerjord derved forvandles til Græsland“ — jeg synes den højtærede Statsminister skulde høre det — „saaledes som det gik i England i sin Tid“.

Statsministerens egen Sekretær, Landbokommissionens Sekretær, skriver i „Social-Demokraten“s Kronik for i Dag, at det, som kan blive Eftermælet, bliver ikke Torsdagens Festivitas, men det bliver, at i den højtærede Statsministers Tid ændredes, som i England, Kornagre til Græsland.

„De paagældende burde egentlig være forpligtet til samtidig at anvise andre Felter for dansk Arbejde, til Erstatning for Jorddyrkingen“.

Jeg tror, at dette enkelte Citat viser med meget stor Tydelighed den Forsømmelighed, man har udvist fra Regeringens Side.

Da vi ikke fra Statsministeren har kunnet faa Besked om, hvad Regeringen vil